

[Indenrigsministeren.]

med den almindeligt gældende danske Ejendomsret, idet de Bestemmelser, der vil blive Spørgsmaal om at træffe i Henhold til en Byplan, om, hvorledes forskellige Grunde kan udnyttes, vil være bestemt af saadanne almene Synspunkter grundede i Hensynet til det almene Vel, at de maa anses som Udslag af Lovgivningsmagtens uomtvistelige Beføjelse til at give almindelige Regler om Ejendomsrettens Udnyttelse og Omfang, uden at saadanne Regler paa nogen Maade kan begrunde Erstatningspligt. Hertil kommer det i Motiverne angivne Synspunkt, at Orden og Regulering saa langt fra at være værdiforringende tværtimod er værdiskabende.

Naar Byplanforskrifterne ikke kan gives i selve Loven, men maa gives som Forskrifter med lokalt begrænset Gyldighed, skyldes det, at deres Udformning og Indhold maa rette sig efter de varierende lokale Forhold, men det Princip, som ligger til Grund for saavel Loven som de enkelte Byplaner, er det samme, som ligger til Grund for Bygnings-, Kloak-, Sundheds- og Brandlovgivningen, nemlig at Grundarealernes Benyttelse til Bebyggelse maa ske paa en saadan Maade, at der ikke paaføres de omliggende Ejendomme unødigt Ulempe. De enkelte Byplaner er, som de enkelte Bygnings- og Sundhedsvedtægter, dette Principes Anvendelse paa det enkelte begrænsede Omraade under Hensyn til dettes særlige Forhold, men er i deres Væsen bestemt af Princippet almene Karakter.

Tænker man f. Eks. paa de for en forsvarelig Bebyggelse saa overordentlig vigtige Bestemmelser om Bygningernes indbyrdes Lysafstande, er det umiddelbart klart, at en almindelig Byplanlov, der skal gælde for et større Omraade og for Bebyggelse af forskellig Art, maa formulere disse Regler som ret grove Gennemsnitsregler, og at det helt rigtige Resultat af deres Anvendelse maa opnaas ved en individuel Tilpasning efter de enkelte Tilfældes Ejendommelighed, og denne Tilpasning vil det netop være muligt at foretage gennem de Bebyggelsesplaner for bestemte Kvarterer eller Karreer, som vil kunne fastsættes i Henhold til Forslagets § 2, Stk. 7. Saadanne Planer er altsaa, selv om de umiddelbart angaar bestemte Grunde eller Arealer, bestemt af de samme almene Hensyn, som ligger til Grund for Bygningslovgivningens almindelige Regler om Lysafstande.

Paa den anden Side udelukker Forslagets Affattelse ikke positivt, at der gives en Grundejer Erstatning, hvor det i et enkelt

Tilfælde maatte findes, at en Bestemmelse af saa speciel Karakter for hans Ejendom vil stille ham saa væsentlig ugunstigere end hans Naboer, at Billighed maatte tale derfor, men Afgørelsen heraf vil ikke være at træffe af Taksationsmændene.

Bestemmelserne om Fremgangsmaaden ved Byplanens Tilvejebringelse stemmer i Hovedsagen overens med de nugældende Regler, bortset fra mindre Forlængelser af de foreskrevne Frister, idet Erfaringen har vist, at de nugældende Frister undertiden ikke vil levne tilstrækkelig Tid til Sagerens fuldstændige Behandling.

Forslaget her fremkommer samtidig med, at der, som bekendt, ved Københavns Kommunalbestyrelses Foranstaltning er udarbejdet et Forslag til en ny Byggelov for København, men er i øvrigt udarbejdet ganske uafhængigt af dette. Byggelovforslaget behandler de fleste af de Emner, som omhandles i Byplanforslagets § 2, og giver Regler om Medvirken af andre Myndigheder end Kommunalbestyrelserne ved disses Gennemførelse, hvilket hænger sammen med, at de forestaas optaget i en Byggelov og altsaa maa samstemmes med de i denne forudsatte Organer og Myndigheder i øvrigt. Byplanforslaget tilstræber ligesom den gældende Byplanlov at være et Supplement til den Lovgivning, som i øvrigt gælder for Landets øvrige Dele, og endvidere at kunne være anvendelig ogsaa for de Omraader, for hvilke end ikke denne Lovgivning er gjort gældende ved Reglementer. De to Lovforslag har altsaa forskellige legale og administrative Forudsætninger og vil derfor meget vel kunne gennemføres samtidigt og uafhængigt af hinanden, uden at der er Fare for nogen Konflikt, saa meget mere som der i principiel Henseende formentlig ingen Forskel er imellem dem.

Med Hensyn til Lovforslagets Forhold til Naturfredningslovgivningen vil jeg gerne anføre, at Byplanlægning og Naturfredning i Princippet er forskelligartede Funktioner. Naturfredningen gaar som bekendt ud paa at bevare en vis bestaaende naturlig Tilstand, altsaa at undtage visse Omraader eller Partier fra at deltage i den almindelige økonomiske Udvikling. Byplanlægningen tilsigter derimod at sikre Udviklingen og Udnyttelsen af dertil egnede Omraader paa den for Helheden gunstigste Maade. De to Funktioner, Naturfredning og Byplanlægning, har altsaa forskellige Forudsætninger og tilstræber forskelligartede Formaal, og der skulde saaledes i Almindelighed ikke kunne opstaa nogen Konflikt